

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod: Porušení práva žalobkyně se v řízení účinně bránit

— Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že Rada porušila její právo na účinnou právní ochranu a zejména požadavek odůvodnění tím, že neposkytl dostatečné důvody pro zařazení žalobkyně na seznamy osob, subjektů a orgánů, které podle článků 19 a 20 rozhodnutí 2010/413/SZBP⁽³⁾ a podle článku 16 nařízení (EU) č. 961/2010⁽⁴⁾ podléhají omezujícím opatřením.

— Dále se Rada odmítla zabývat příslušnou žádostí žalobkyně, aby přezkoumala své rozhodnutí o opětovné zařazení žalobkyně na sankční seznamy.

— Nadto Rada porušila právo žalobkyně na spravedlivý proces tím, že neposkytla žalobkyni možnost, aby se k opětovnému zařazení na sankční seznamy předem vyjádřila a podnítila Radu k přezkumu tohoto rozhodnutí.

- 2) Druhý žalobní důvod: Neexistence právního základu pro napadené nařízení

Podle žalobkyně postrádá napadené prováděcí nařízení právní základ již proto, že nařízení č. 961/2010 bylo zrušeno rozsudkem Tribunálu ze dne 7. prosince 2011 ve věci T-562/10 v rozsahu, v němž se dotýká žalobkyně; i když byly účinky nařízení č. 961/2010 zachovány po dobu dvou měsíců, nemůže toto nařízení ve vztahu k žalobkyni představovat účinný právní základ pro vydání prováděcího nařízení.

- 3) Třetí žalobní důvod: Porušení článku 266 SFEU

Žalobkyně dále tvrdí, že Rada nepřijala žádná opatření k provedení rozsudku Tribunálu ve věci T-562/10 ze dne 7. prosince 2011, ale namísto toho navzdory rozsudku Tribunálu opětovně žalobkyni zařadil na sankční seznamy.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod: Neexistence právního základu pro zařazení žalobkyně na sankční seznamy

K tomu žalobkyně uvádí, že důvody uvedené Radou pro zařazení žalobkyně na sankční seznamy jsou v mnohém nesprávné a nemohou odůvodnit zařazení žalobkyně na sankční seznamy.

- 5) Pátý žalobní důvod: Porušení základního práva žalobkyně na respektování vlastnictví

Opětovné zařazení žalobkyně na sankční seznamy představuje neodůvodněný zásah do základního práva na vlastnictví

tví, jelikož žalobkyně nemůže na základě nedostatečného odůvodnění uvedeného Radou přezkoumat důvody, které vedly k jejímu zařazení na sankční seznamy. Opětovné zařazení žalobkyně na sankční seznamy se navíc zakládá na zjevně nesprávném posouzení její situace a jejích činností Radou, a je nadto neproporcionální.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2012/35/SZBP ze dne 23. ledna 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 19, 24.1.2012, s. 22; oprava v Úř. věst. L 31, 3.2.2012, s. 7).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 54/2012 ze dne 23. ledna 2012, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 19, 24.1.2012, s. 1; oprava v Úř. věst. L 31, 3.2.2012, s. 7).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, 27.7.2010, s. 39; oprava v Úř. věst. L 197, 29.7.2010, s. 19, a Úř. věst. L 265, 8.10.2010, s. 18).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, 27.10.2010, s. 1).

Žaloba podaná dne 27. března 2012 — Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT v. Komise

(Věc T-134/12)

(2012/C 157/16)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA (Alicante, Španělsko) (zástupce: M. Jiménez Perona, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

— zrušil rozhodnutí Evropské komise čj. Ares (2012)39854 ze dne 19. ledna 2012, týkající se vymáhání vrubopisů odpovídajících auditu 09-INFS-001/041, a

— uložil Komisi povinnost nahradit újmu ve výši 732 788 eur, kterou žalobkyně utrpěla v důsledku protiprávního chování Komise, jež je předmětem žaloby.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně v projednávané věci uzavřela s Komisí několik smluv v oblasti výzkumu a vývoje, přičemž základem pro všechny smlouvy bylo rozhodnutí Komise C(2003) 3834 ze dne 23. října 2003, obsahující vzory smluv FP 5 a FP 6 a všeobecné podmínky FP 5 a FP 6.

Na základě výsledků šetření OLAF a vlastního auditu přijala Komise v souvislosti s uvedenými smlouvami rozhodnutí o zpětném vymáhání dotací.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně osm žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu, vyplývajícího ze způsobu provádění uvedeného auditu.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady právní jistoty, neboť žalobkyni nebyl po celou dobu sdělen použitelný právní rámec.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění aktů, jehož se měl dopustit žalovaný orgán.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady presumpce neviny v důsledku tónu, kterého užilo GŘ INFSO ve zprávě o provedení auditu.
- 5) Pátý žalobní důvod vychází z porušení práva na řádnou správu, ke kterému mělo dojít v důsledku porušení povinnosti auditorů být nestranní a spravedliví.
- 6) Šestý žalobní důvod vychází z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, zejména v souvislosti s nedostatkem zmocnění externích auditorů a se samotným předmětem auditu.
- 7) Sedmý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality.
- 8) Osmý žalobní důvod vychází z porušení práva na ochranu soukromí.

Žaloba podaná dne 19. března 2012 — FunFactory v. OHIM (trojrozměrná ochranná známka znázorňující tvar vibrátoru)

(Věc T-137/12)

(2012/C 157/17)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: FunFactory GmbH (Brémy, Německo) (zástupce: K.-D. Franzen, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 19. ledna 2012 ve věci R 1436/2011-4;
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení včetně nákladů, které vznikly v průběhu řízení o odvolání.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: trojrozměrná ochranná známka znázorňující tvar vibrátoru (příhláška č. 9 390 691) pro výrobky zařazené do třídy 10.

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí příhlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: nesprávný výklad a použití čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, protože přihlášená ochranná známka má rozlišovací způsobilost a pro výrobky, které jsou předmětem řízení, není popisná; porušení povinnosti uvést odůvodnění zakotvené v čl. 73 první větě nařízení č. 207/2009 a neposkytnutí práva být vyslechnut.

Žaloba podaná dne 26. března 2012 — Geipel v. OHIM — Reeh (BEST BODY NUTRITION)

(Věc T-138/12)

(2012/C 157/18)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Yves Geipel (Auerbach, Německo) (zástupce: J. Sachs, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Jörg Reeh (Buxtehude, Německo)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 12. ledna 2012 a zamítl námitky ze dne 24. července 2009;